

betragtes som en Decentralisation af Beholdningerne, der er foregaaet, har Udvalget anbraget paa, at Udgifterne ved denne Foranstaltning passere. Udgifterne ere naturligtvis mere tilskyndende end virkelige, thi de 300,000 Rb., som ere medgaaede dertil, ere jo selvfølgelig ikke tabte for Statskassen, men deres Værdi er kun fra Varedepotets Beholdning gaaet over til de Beholdninger, der ere bevoende ved Afdelingerne.

Under Indstillingspunkt Nr. 18 er omhandlet et under Krigen indkjøbt Kvantum Klæde til et Beløb af 400,000 Rb. Dette Klæde — hvoraf kun meget lidt blev anvendt til Beklædningsgjenstande — besluttede man, da Krigsministeriet kom under Veir med, at det var af en saa overordentligt slet Kvalitet, at det vilde være urigtigt at benytte det til Munderingsstykke, at realisere, og ved denne Realisation er der da paa disse 400,000 Rb. indtraadt et Tab af 213,000 Rb. Det kan nu vel ikke nægtes, at det under visse Forhold kan være meget vanskeligt at tilvejebringe de fornødne Udrustnings- og Beklædningsmaterialier, men netop Klædevarer synes dog at være af det Slags Ting, paa hvilke man i alt Fald maa kunne sikke sig imod et Tab af en saa urimelig Størrelse. Udvalget har derfor ikke troet at kunne betragte det nævnte store Tab som en uløselig Omstændighed, men har opfattet det som Noget, der virkelig maatte have sin Grund i Forsømmelighed, om ikke i noget Værre, og det har derfor troet det rigtigst, at det henstilledes til Krigsministeriet, under hvis Ansvar denne Foranstaltning jo i alt Fald er udført, at foretage en Undersøgelse, og det en meget nøagtig Undersøgelse af, hvorledes det er muligt, at man har kunnet købe et Parti Klæde, hvorpaa man har maattet have et Tab af 213,000 Rb., altsaa af over 50 pCt. Jeg behøver vel ikke at bemærke, at Repræsentationen maa være den Minister, der har taget Bestemmelsen om at sælge Klædet og at tage dette Tab af 213,000 Rb., meget taknemmelig; thi var Klædet først blevet syet til Munderingsstykke, og der altsaa ogsaa var blevet anvendt Arbejdsomkostninger derpaa, saa kunde Tabet let være blevet endnu større end de 213,000

Rb. Saavidt jeg veed, er det den høitærede nuværende Krigsminister selv, der har taget Bestemmelsen derom, og han bør saa i alt Fald ogsaa modtage Takken for, at han ikke har villet optage Klædet i Beholdningen og lade det forarbejde. Den under Nr. 19 gjorte Indstilling er foranlediget ved, at Krudisfabrikens Kassebeholdning og Beløbet af sammes udestaaende Fordringer ikke i Statsregnskabet findes opført blandt Activerne; Opmærksomheden ønskes kun henledet derpaa med Hensyn til en eventuel Regnskabsaflæggelse. — Under Nr. 20 findes en Indstilling med Hensyn til et Beløb af 11,476 Rb. 29 f., der er blevet anvendt til Opførelsen af en midlertidig Divouakstald ved den nye Artillericaferne. Tilsvarende vare Artillerigarnisonerne jo fordeelte i Kjøbenhavn, Rendsborg og Fredericia, men efter Krigen bleve samtlige disse Garnisoner indskrænkede til Kjøbenhavn, og der savnedes da Staldrum til Trainconstabelskolens Heste, ligesom der i det Hele savnedes Staldrum, og man byggede derfor den omtalte midlertidige Stald for at undgaae at faae Mandstabet liggende i Cantonnement paa Amager, hvilket vilde skade Tjenesten og være til stor Byrde for de derværende Landsbhyer, naar det blev til en stadigere Foranstaltning. Da den anførte Grund, at Garnisonsstæderne ere blevne reducerede til eet fra at have været tre, jo indholder et Forsvar for den stete Foranstaltning, har Udvalget indstillet, at den paagældende Udgift faaer at passere. — Der er, som anført under Indstillingspunktet Nr. 21, anvendt et Beløb af 4,660 Rb. 51 f. til Opførelsen af et Contoirlocale for Overcommandoen for Søforterne. Hvad der væsentligst kunde indvendes imod denne Udgift, er, at den synes at være af den Veskaffenhed, at man uden nogensomhelst Skade kunde have ventet med at opføre det nævnte Contoirlocale, indtil man havde faaet Bevilling paa Beløbet dertil. Man har imidlertid benyttet dette Beløb for at complete Søforterne, om hvis Anvendelse der dog, som det vil være i de Herrers Erindring, dengang var nogen Tale, og da Udgiften kan synes retfærdiggjort ved denne Betragtning, har Udvalget indstillet, at denne Udgift faaer at